

Arrest

nr. 294 882 van 29 september 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERHAEGEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 13 juli 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 juli 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 augustus 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. DHONDT *loco* advocaat K. VERHAEGEN en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 2004.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 17 september 2020. Op 30 september 2020 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 3 februari 2022 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

Op 13 juni 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in het district Kuz Kunar (provincie Nangarhar) op (...) januari 2004. Bij aankomst in België was u nog minderjarig; u werd aldus als minderjarig beschouwd tot (...) januari 2022. U bent ongehuwd en hebt geen kinderen. Uw broer was in Afghanistan werkzaam voor het leger en liet het leven in de strijd, zo'n twee jaar vóór uw vertrek uit Afghanistan. Uw vader was leerkracht en gaf lessen Engels. Een paar maanden na de dood van uw broer vroeg de Taliban aan uw vader om te stoppen met zijn werkzaamheden, deze strookten niet met het Islamitische geloof. Hij zei ook dat zijn ene zoon in het verleden voor het leger werkte en dat u zich daarom bij de Taliban moest aansluiten. U besloot op een dag naar het districtshuis te gaan om er enkele formulieren in te vullen teneinde een uitkering te krijgen naar aanleiding van de dood van uw broer. Uw buurman had hier ervaring mee en begeleidde u daarbij. Jullie kwamen te laat aan, het districtshuis bleek al gesloten, waarna u bij uw zus ging overnachten die in een ander dorp woont. U werd hier gecontacteerd door uw vader, die u zei dat Daesh (een terroristische groepering), naar jullie huis was gekomen en op de hoogte was van uw bezoek aan het districtshuis. Ze dachten dat u zich ging inschrijven voor het leger en waren hier niet mee gediend. Ze zeiden dat ze uw broer al hadden gedood en dat u zich niet mocht inschrijven in het leger, u moest zich bij hen aansluiten. Uw vader vroeg dat u terug naar huis zou komen, wat u ook deed. Dezelfde avond besloot hij dat u het land diende te verlaten, wat u deed met behulp van een smokkelaar. U weet niet meer wanneer u juist Afghanistan verliet, wel dat het zo'n zes maanden vóór aankomst in België was. U reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk naar België, waar u aankwam één dag vóór uw verzoek om internationale bescherming. U diende een asielerzoek in op 30 september 2020. Hoewel Daesh niet onmiddellijk naar uw huis is teruggekeerd, kwam u na uw persoonlijk onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken te weten dat ze toch één keer terugkwamen. Ze vroegen hierbij naar u, doorzochten het huis en sloegen uw vader. U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan, waar u vreest dat de Taliban of Daesh u zullen vermoorden. De Taliban omdat u niet inging op hun eis om voor hen te komen werken en Daesh omdat zij u verdachten het leger te willen vervoegen. Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw 'taskara' (Afghaans identiteitsbewijs), een kopie van de 'taskara' van uw vader, een werkkaart van uw overleden broer, enkele foto's van hem en een enveloppe waarmee deze documenten werden verstuurd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Er dient voorts te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) kan namelijk geen geloof hechten aan de door u aangehaalde feiten. Vooreerst wordt opgemerkt dat u de werkzaamheden van uw broer en uw vader, de kern van uw beweerde problemen, niet aannemelijk maakt. U stelt dat uw broer in het leger zat, waar hij gewonde mensen moest verzorgen (CGVS, p.17). Gevraagd of uw broer een opleiding zou hebben gevolgd toen hij in het leger ging, antwoordt u dat niet te weten. Gevraagd of hij misschien geen specifieke opleiding diende te volgen om mensen te verzorgen, antwoordt u dat uw vader u dat wel zei doch weet u niet waar noch hoelang hij die opleiding zou gevolgd hebben. Hoe de procedure verliep om zich in te schrijven weet u al helemaal niet. U weet enkel dat uw broer zich naar het districtshuis begaf maar u weet niet waar hij daarna zou zijn heengegaan. Hij zou volgens u in de provincie Kunar hebben gewerkt aan een controlepost doch heeft u het raden naar in welke stad, district of dorp (CGVS, p.17 & 18). Hij zou volgens u soldaat zijn geweest, maar u kent zijn rang niet. U kent de naam van zijn overste/baas niet, noch diens rang. Sterker, u weet geen enkele naam van één van zijn collega's te noemen. U kent verder niets over zijn verloning, noch kan u met zekerheid zeggen hoe hij dat loon ontving. U denkt cash omdat dat meestal zo gaat in uw land van herkomst, maar weet er verder niets over te zeggen. Hij stierf volgens u in een gevecht tegen Daesh of de Taliban, echter kan u niet met zekerheid zeggen tegen welke van beide organisaties het dan wel juist was (CGVS, p.19 & 20). Dat u dergelijke essentiële zaken niet weet, zelfs niet weet welke groepering uw broer heeft gedood, maakt dat geen geloof kan gehecht worden aan zijn door u beweerde werkzaamheden in het Afghaanse leger. Dat uw vader leerkracht zou zijn geweest maakt u evenmin aannemelijk. U stelt dat hij Engelse les gaf, echter weet u niet in welke schoolgraden. U

kan verder niet zeggen of hij de enige leerkracht Engels was op de school waar hij werkte noch waar uw vader zelf Engels zou hebben geleerd, opnieuw zeer merkwaardige vaststellingen die de geloofwaardigheid van deze werkzaamheden ondergraven. U stelt dat hij ook andere vakken gaf doch is het voor u een raadsel welke vakken precies en ook de vraag of hij ooit op andere scholen les zou hebben gegeven weet u niet te beantwoorden. U weet verder niet hoelang hij al leerkracht was en ook niet naar waar hij een opleiding hiertoe zou hebben gevolgd, laat staan dat u zou weten hoelang deze duurde (CGVS, p.6 & 7). Men moge verwachten dat u dergelijke zaken weet van uw vader, indien hij werkelijk leerkracht Engels zou zijn geweest. Dit leidt ertoe dat het CGVS geen enkel geloof kan hechten aan zijn werkzaamheden. Aanvullend dient te worden opgemerkt dat het niet rijmt dat uw vader leerkracht zou zijn maar dat u geen enkele dag naar school bent geweest (CGVS, p.7). Men moge verwachten dat een leerkracht het belang inziet van onderwijs voor zijn kind en hem wel degelijk er toe aanzet om naar school te gaan. Uw verhaal mist elke logica op dit vlak. De vaststelling dat u de werkzaamheden van uw vader en uw broer niet aannemelijk maakt, ondergraaft ook de geloofwaardigheid van uw verdere problemen, gezien deze volgens u geheel het gevolg zijn geweest van hun werk. Zowel de Taliban als Daesh vonden deze werkzaamheden namelijk als een teken van 'ongelovig-zijn', waardoor u zich moest aansluiten bij hen. Nog tal van andere zaken bevestigen het ongeloofwaardige karakter van uw verdere problemen, en niet in het minst de vaststelling dat er weinig logica terug te vinden is doorheen uw relaas. U verklaart vooreerst dat de Taliban enkele maanden na de dood van uw broer tegen uw vader zeiden dat u zich moest aansluiten, echter verliet u pas anderhalf jaar na de dood van uw broer Afghanistan (CGVS, p.13 & 14). Men moge verwachten dat u dan al eerder op de vlucht zou zijn gegaan. Dat uw vader u dit pas bij uw vertrek zou hebben meegedeeld, zoals u verklaart, doet bovendien de wenkbrauwen fronsen (CGVS, p.13 & 14). Gezien de Taliban van hem hadden geëist dat zijn zoon zich bij hen diende aan te sluiten lijkt het eerder logisch dat hij u hierover zou informeren zodat u op uw hoede kon zijn. Bovendien weet u niet of de Taliban hem dit meer dan eens hebben gevraagd hebben, noch weet u of de Taliban dit ook aan andere vaders hebben gevraagd (CGVS, p.13 & 14). Daarnaast dient te worden opgemerkt dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), toen u werd gevraagd naar de problemen die tot uw vertrek uit Afghanistan hebben geleid, aanhaalde problemen te hebben gekend met Daesh maar geen enkele melding maakt van problemen die u zou hebben gekend met de Taliban. Hiermee geconfronteerd antwoordt u een samenvatting te hebben gegeven en enkel de belangrijke zaken te hebben vermeld (CGVS, p.14). Een verplichte rekrutering door de Taliban kan men nochtans wel bestempelen als een heel belangrijk element. Bij de confrontatie tussen uw vader en de Taliban zouden deze laatste uw vader ook hebben gevraagd om te stoppen met werken, zo beweert u. Uw kennis over dit incident is opnieuw zeer beperkt, zo weet u niet of uw vader zijn collega's hierover inlichtte, noch of andere collega's bedreigd werden, noch of uw vader dan gevraagd zou hebben om andere lessen buiten het Engels te mogen geven (CGVS, p.20 & 21). Of hij werd vervangen is voor u ook een raadsel (CGVS, p.8). Dit bevestigt nogmaals dat u niet aannemelijk maakt dat de Taliban uw vader zouden benaderd hebben met de vraag dat u zich moest aansluiten. Ook de problemen die u zou hebben gekend met Daesh missen om nog andere redenen alle geloofwaardigheid. Ook hiermee gooit u alle logica overboord. U verklaart dat Daesh op de hoogte kwam van het feit dat u naar het districtshuis was gegaan; u stelt dat u formulieren ging invullen om een uitkering te bekomen omdat uw broer overleed. Gezien u zich daar bevond, zouden zij vermoed hebben dat u zich wou inschrijven bij het leger, zo gaat u verder (CGVS, p.10 & 11). Dit slaat werkelijk nergens op. Het CGVS ziet niet in waarom u zou beschuldigd worden van aansluiting bij het leger, louter omdat u zich naar het districtshuis begaf voor administratieve zaken. Bovendien verklaart u er samen met uw buurman naartoe te zijn geweest en werd hij daarentegen niet verdacht van aansluiting bij het leger (CGVS, p.15 & 16). Dat u bovendien naar ginds ging om documenten in te vullen om een uitkering te krijgen voor uw overleden broer wordt andermaal ondermijnd door uw gebrekkige kennis hieromtrent. Gevraagd hoe die procedure verliep, antwoordt u die documenten uiteindelijk niet te hebben ingevuld. U weet niet hoeveel geld u zou gaan ontvangen, noch of dat geld in één keer zou komen of in meerdere schijven. U stelt documenten omtrent uw broer te hebben meegenomen om die aanvraag te staven, maar u weet niet te zeggen om welke documenten het ging (CGVS, p.16). Men moge nochtans wel verwachten dat u dat wel weet, te meer omdat u met een buurman naar ginds ging die volgens u ervaring had met de procedure. Bovendien spreekt u zich hierover tegen. Waar u bij de DVZ nog verklaarde dat u 'verschillende keren' naar het districtshuis was geweest om deze papieren in orde te brengen (vragenlijst CGVS, vraag 3.5), beweert u nu dat u maar één keer ging (CGVS, p.15). Nog andere zaken bevestigen dat geen enkel geloof kan gehecht worden als zou Daesh u thuis zijn komen opzoeken. U verklaart dat Daesh naar uw huis kwam op zoek naar u, uw vader u opbelde om u hierover te informeren en dat u dan onmiddellijk naar huis kwam (CGVS, p.10 & 11). Dit slaat opnieuw nergens op. Indien Daesh het werkelijk op u gemunt had en naar uw huis kwam, spreekt het eerder voor zich dat u niet meer naar huis zou gaan uit veiligheidsoverwegingen - niets verzekerde u dat Daesh u niet zou staan opwachten in de buurt - doch bij uw zus zou blijven, waar u op dat moment verbleef. Bovendien werd u tijdens uw onderhoud bij de DVZ gevraagd of ze nog terugkwamen naar uw huis en antwoordde u van niet (vragenlijst CGVS, vraag

3.5). Dat ze bijna een jaar na het eerste bezoek niet meer zouden zijn terugkomen, is opnieuw een ernstige aanwijzing dat u helemaal niet door hen gezocht wordt. U beweert dat uw moeder u na het onderhoud bij de DVZ informeerde over de komst van Daesh, echter weet u niet of ze meer dan eens kwamen. U weet zelf niet wanneer ze dan precies na uw vertrek uit Afghanistan waren gekomen, noch weet u met hoeveel ze dan wel waren (CGVS, p.11). Dat u dit niet kan toelichten, nochtans bezwaarlijk details te noemen, is opnieuw tekenend. Bovenstaand geheel van vaststellingen leidt onvermijdelijk tot de conclusie dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven. Bijgevolg kan u niet als vluchteling worden erkend. De neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet ombuigen. Uw 'taskara' en een kopie van die van uw vader leveren hoogstens bewijs voor uw identiteit en herkomst, die in deze beslissing niet wordt betwist. Wat betreft de werkbadge die van uw broer zou zijn en foto's van hem tijdens het werk, dient te worden opgemerkt dat dergelijke documenten uw relaas slechts kunnen staven bij geloofwaardige verklaringen, wat allerminst het geval is gebleken. Bovendien blijkt uit niets dat de persoon op deze badge en de foto's daadwerkelijk uw broer zou zijn. Het CGVS wijst bovendien op de geringe bewijswaarde van Afgaanse documenten, aangezien ze heel makkelijk via corruptie, zowel in Afghanistan als daarbuiten, kunnen worden verkregen (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen. In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, EASO Afghanistan Security Situation Update van september

2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) en de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is. Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers. Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan. Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelt dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste maanden van 2022. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten, aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front en aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakt. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen. In de periode tussen 19 augustus en 31 december 2021 registreerde ACLED het merendeel van de incidenten in de provincies Nangarhar, Kabul, Panjshir en Baghlan. In de periode tussen 1 januari 2022 en 31 maart 2022 was dit in Kabul, Baghlan, Panjshir en Takhar. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen. In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateert van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de

situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Afghanistan in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt. Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281). Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een

situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091). Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Het Hof van Justitie heeft immers verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen. Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41). Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor. Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op en Afghanistan. Socio-economische situatie. Overzicht bronnen. van mei 2022) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Het optreden van de taliban heeft een impact gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Maar dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van geen of minder belang is. Het gaat dan om factoren, zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen

van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren. U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien. Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen. Dit wordt bevestigd door de EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen lopen het risico dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden. Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van Vluchtelingen (hierna: het Vluchtelingenverdrag), de artikelen 48/3 tot en met 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europese Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Kwalificatierichtlijn), artikel 10 van Richtlijn 2013/32/EU (hierna: de Procedurerichtlijn), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen), het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

2.2. De verzoekende partij voert aan dat de commissaris-generaal een weigeringsbeslissing heeft genomen hoewel er een flagrant gebrek is aan objectieve en betrouwbare informatie over de huidige situatie in Afghanistan en de evolutie ervan in de nabije toekomst. Ze verwijst vervolgens naar talrijke rapporten om haar stelling te onderbouwen en meent dat de commissaris-generaal allesbehalve op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze een beslissing heeft genomen. Hij heeft volgens haar amper een poging ondernomen om betrouwbare en actuele informatie te verzamelen in verband met de huidige situatie in Afghanistan, noch heeft zij rekening gehouden met alle relevante feiten die beschikbaar zijn en haar persoonlijke omstandigheden. Ze is van mening dat gelet op alle toegevoegde informatie een weigeringsbeslissing in haar hoofde uiterst voorbarig is, gelet op het gebrek aan duidelijke en concrete informatie over haar internationale beschermingsnood. Bovendien meent ze dat haar, op basis van de informatie die wel beschikbaar is, wel degelijk een internationaal beschermingsstatuut kon en moest worden toegekend.

2.3. Ze verwijst vervolgens naar en citeert uit verschillende rapporten waarmee ze het begrip 'verwestering' uitlegt, naar voren brengt welk risico personen lopen in Afghanistan die als verwesterd worden beschouwd, stelt dat Afghanen die vanuit het Westen terugkeren naar Afghanistan het risico lopen op stigmatisering, discriminatie en sociale uitsluiting en meent dat er een gebrekkig onderzoek is gedaan door de commissaris-generaal naar het risico omwille van een toegeschreven verwestering en een terugkeer uit het Westen in haar hoofde. Ze brengt eveneens naar voor dat ze zestien was toen ze als niet-begeleide minderjarige vreemdeling aankwam in België. Ze verliet Afghanistan rond maart 2020. Ze meent dat de al dan niet onbewuste aanpassing aan de Westerse cultuur het haar bijzonder moeilijk maakt om te aarden in Afghanistan en daardoor zal de Afghaanse gemeenschap en de taliban zich afvragen of ze niet besmet is geraakt door haar verblijf in het Westen. Ze stelt verder dat het niet zo zeer gaat of ze zichzelf Westers voelt maar wel hoe ze door de traditionele Afghaanse maatschappij en vooral de taliban zal gepercipieerd worden na haar jarenlang verblijf in Europa. Ze stelt tijdens haar persoonlijk onderhoud duidelijk te hebben aangegeven dat ze een bijkomende vrees heeft voor de taliban doordat ze intussen al enkele jaren in het Westen woont. Ze meent niet in staat te kunnen zijn om zich aan te passen aan de spelregels van de taliban. Ze is niet in staat om te beseffen hoe ze zelf anders is dan vroeger en ze is zeker niet in staat om te beseffen dat ze moet opletten hoe ze zich gedraagt in Afghanistan, ook in de allerkleinste details. Ze wenst tevens op te merken dat verwesterde Afghanen in het bijzonder opvallen na hun terugkeer wanneer het gaat om jongeren in hun tienerjaren, die door hun jonge leeftijd erg beïnvloedbaar zijn. Ze is op jonge leeftijd in het Westen toegekomen, namelijk op 16-jarige leeftijd, een moment waarop ze nog erg beïnvloedbaar was. Haar culturele, religieuze en traditionele kompas is veranderd op een leeftijd waarop men flexibel en veerkrachtig is, waardoor het voor hen een enorme uitdaging is om zich in te passen in de bestaande maatschappelijke structuren bij terugkeer.

2.4. De verzoekende partij verwijst verder naar en citeert uit verschillende rapporten en nieuwsartikelen waarmee ze een beeld wil schetsen van het leven onder talibanbewind. Ze meent dat hoewel er een zekere mate van onduidelijkheid blijft, er genoeg elementen voorhanden zijn om te concluderen dat leven onder het talibanbewind een reëel risico op ernstige schade met zich meebrengt naar analogie met het arrest Sufi en Elmi van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM), gezien de

radicale shariaregelgeving, de totale controle over het dagelijkse leven van burgers en het risico op draconische bestraffing voor de minste overtreding van deze opgelegde regels.

2.5. Ze stelt verder dat het ondanks de schaarste aan informatie duidelijk is dat de situatie in Afghanistan en haar regio van herkomst uiterst volatiel is. Ze meent dat omwille van dit serieuze risico op onder-rapportering van de geweldsincidenten veroorzaakt door de strijd tussen ISKP en de taliban en de opkomst van IS en Al-qaeda, verder onderzoek aangewezen is. Ze verwijst hierbij naar en citeert uit verschillende rapporten.

2.6. Ze verwijst vervolgens naar verschillende rapporten en nieuwsartikelen waarmee ze een beeld wil schetsen van de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan. Ze stelt dat acties of gedragingen van de taliban, waaronder hun fundamenteel gebrek aan respect voor de mensenrechten, aldus de verslechtering van de reeds precaire situatie van de Afgaanse burgers tot rechtstreeks gevolg hebben, via de financiële en economische gevolgen op internationaal niveau. Op die manier hebben de gedragingen van de taliban indirect een enorme impact op de huidige precaire socio-economische en humanitaire omstandigheden. Ze legt uit dat de huidige situatie in Afghanistan eveneens de drempel van artikel 3 van het EVRM behaalt, doordat de overgrote meerderheid van de Afgaanse bevolking waaronder zij en haar gezin, in een situatie van extreme armoede is beland, waarbij ze niet meer in staat is om in hun elementaire levensbehoeften te voorzien zoals voedsel en hygiëne. Net zoals in Sufi en Elmi is dit het gevolg van gedragingen van een islamitische groepering die de *de facto* controle heeft over het grondgebied. Ze meent dan ook dat ze omwille van deze reden in aanmerking komt voor een internationale beschermingsstatus.

2.7. De verzoekende partij vraagt in hoofddorde de bestreden beslissing te hervormen en haar te erkennen als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie conform artikel 48/3 en artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, haar de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet toe te kennen en in ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen indien de Raad van oordeel zou zijn dat bijkomend onderzoek nodig is om te kunnen oordelen over haar beschermingsstatuut.

2.8. Doorheen haar verzoekschrift verwijst de verzoekende partij naar en geeft zij de weblinks van onder meer volgende arresten, rapporten en nieuwsartikelen:

- UNHCR, "*Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan*", (februari 2022);
- EASO, "*Afghanistan Country focus: Country of Origin Information Report*" (januari 2022);
- EASO, "*Country Guidance: Afghanistan Common analysis and guidance note*", (april 2022);
- Mariyam Safi, "*De eindeloze nachtmerrie van vrouwen in Afghanistan*", De Standaard, (25 maart 2022);
- Charlotte Greenfield, "*Taliban orders girls' high schools to remain closed, leaving students in tears Reuters*", (24 maart 2022);
- ACLED, "*ACLED Methodology and Coding Decisions around Political Violence and Demonstrations in Afghanistan*", februari 2022;
- US DEPARTMENT OF STATE, "*Annual report on human rights in 2021*", 12 april 2022;
- EASO, "*Country Focus on Afghanistan*", januari 2022;
- Vogelaar, Femke: "*Country of Origin Information: The Essential Foundation for Fair and Credible Guidance for Decision-making on International Protection Needs*", 2020;
- Nansen Note 2-22, "*Het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCR en het Europees Asielagentschap in Afgaanse dossiers*", 23 juni 2022;
- EHRM 23 augustus 2016, "*J.K./Zweden*", § 96, T.Vreemd. 2017;
- James HATHAWAY en Michelle FOSTER, "*The law of refugee status*", 2014;
- Marcelle RENEMAN, "*EU asylum procedures and the right to an effective remedy*", 2016;
- Femke VOGELAAR, "*Feitenvaststelling in asielzaken; de invloed van de jurisprudentie van het Hof van Justitie*", T.Vreemd. 2015;
- UNHCR, "*Interpreting Article 1 of the 1951 Convention Relating to the Status of Refugees*", (april 2001);
- RvV 30 oktober 2019 , nr.228224;
- UNHCR, "*Eligibility Guidelines for Assessing the Internatinoal Protection Needs of Asylum-seekers from Afghanistan*", 30 augustus 2018;
- OSAR, "*Afghanistan: risques au retour liés à «l'occidentalisation»*", 26 maart 2021;
- EASO, "*Country Guidance: Afghanistan Common analysis and guidance note*", november 2021;
- ASYLOS, "*Afghanistan: Situation of young male 'Westernised' returnees to Kabul*", augustus 2017;

- ASYLOS, *"Afghanistan: Treatment of Family Members of Human Rights Activists and Former Government Supporters after the Taliban Take-over"*, november 2021;
- EASO, *"Country Guidance: Afghanistan Common analysis and guidance note"*, november 2021;
- Friederike Stahlmann, *"Erfahrungen und Perspektiven Abgeschobener Afghanen im Kontext Aktueller Politischer und Wirtschaftlicher Entwicklungen Afghanistans"*, Diakonie Deutschland, juni 2021;
- L. SCHUSTER en N. MAJIDI, *"Deportation Stigma and Re-migration"*, Journal of Ethnic and Migration Studies, 2015;
- Refugee Support Network, *"After Return: Documenting the experiences of young people forcibly removed to Afghanistan"*, april 2016;
- NANSEN, *"Nood aan bescherming voor Afgaanse verwesterde vrouw"*, 2020;
- EASO Country of Origin Information Report, *"Afghanistan: individuals targeted under societal and legal norms"*, December 2017;
- EASO, *"Country Guidance: Afghanistan Common analysis and guidance note"*, november 2021;
- EASO Country of Origin Information Report, *"Afghanistan: individuals targeted under societal and legal norms"*, December 2017;
- OSAR, *"Afghanistan: Profils à risque | Mise à jour de l'analyse-pays de l'OSAR"*, 31 oktober 2021;
- UK Home Office, *"Country Policy and Information Note Afghanistan: Fear of the Taliban"*, februari 2022;
- EASO, *"Afghanistan Country Focus, Country of Origin Information Report"*, januari 2022;
- EASO, *"Country Guidance: Afghanistan Common analysis and guidance note"*, (april 2022);
- Nansen Note 2-22, *"Het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCR en het Europees Asielagentschap in Afgaanse dossiers"*, 23 juni 2022;
- Europees Parlement, *"Resolutie van het Europees Parlement van 16 september 2021 over de situatie in Afghanistan"*, 2021;
- Al Jazeera, *"Taliban fighters man Afghanistan's urban checkpoints"*, 9 December 2021;
- Freedom House, *"Freedom in the World 2022 – Afghanistan"*, 28 February 2022;
- Reuters, *"Taliban restrict Afghans going abroad, raises concern from US and UK"*, 1 maart 2022;
- Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights, *"Situation of Human Rights in Afghanistan"*, 28 februari 2022;
- UK Country Policy and information note, *"security situation Afghanistan"*, februari 2022;
- EASO, *"Afghanistan Country focus: Country of Origin Information Report"*, januari 2022;
- Security Council: *"Thirteenth report of the Analytical Support and Sanctions Monitoring Team submitted pursuant to resolution 2611 (2021) concerning the Taliban and other associated individuals and entities constituting a threat to the peace stability and security of Afghanistan [S/2022/419]"*, 26 May 2022;
- EASO: *"Afghanistan Country Focus - Country of Origin Information Report"*, January 2022
- Europees Parlement, *"Resolutie van het Europees Parlement" van 16 september 2021 over de situatie in Afghanistan*;
- UN Security Council: *"Thirteenth report of the Analytical Support and Sanctions Monitoring Team submitted pursuant to resolution 2611 (2021) concerning the Taliban and other associated individuals and entities constituting a threat to the peace stability and security of Afghanistan [S/2022/419]"*, 26 May 2022;
- UNHCR, *"Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims"*, 16 december 1998;
- UNHCR, *"Beyond Proof. Credibility Assessment in EU Asylum Systems"*, mei 2013;
- J. HATHAWAY en M. FOSTER, *"The Law of Refugee Status"*, 2de ed., Cambridge, Cambridge University Press, 2014;
- UNHCR, *"Advisory Opinion on the Interpretation of the Refugee Definition"*, 23 december 2004;
- Written Expert Opinion Dr. Anicée Van Engeland, Senior Lecturer in International Security at the Centre for International Security and Resilience of Cranfield University, 11 juni 2017;
- EHRM, *"Sufi en Elmi t. Verenigd Koninkrijk"*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011;
- EASO, *"Afghanistan Country focus: Country of Origin Information Report"*, januari 2022;
- UN Security Council, *"The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security"*, 28 januari 2022;
- The New York Times, *"Taliban Promise Peace, but Doubt and Fear Persist"*, 18 August 2021;
- RFE/RL/Gandhara, *"Shattered" Dreams As Taliban Reneges On Promise To Open Schools For Girls"*, 23 maart 2022;
- EASO, *"Afghanistan Country focus: Country of Origin Information Report"*, januari 2022;
- Danish Immigration Service, *"Afghanistan: recent developments in the security situation, impact on civilians and targeted individuals"*, september 2021;
- The Guardian, *"Taliban name all-male Afghan cabinet including minister wanted by FBI"*, 7 september 2021;

- Europees Parlement, “Resolutie van het Europees Parlement van 16 september 2021 over de situatie in Afghanistan”, 2021/2877;
- Human Rights Watch, “Afghanistan: Taliban ‘Vice’ Handbook Abusive”, 29 oktober 2021;
- AP News, “Taliban Official: Strict punishment, executions will return”, 23 september 2021;
- R. BENNET, “Statement by the United Nations Special Rapporteur on the situation of human rights”, Richard Bennett, following his visit to Afghanistan from May 15-26, 2022;
- UNHCR, “Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan”, 30 August 2018;
- Human Rights Watch, “You have no right to complain: education, social restrictions, and Justice in Taliban-held Afghanistan”;
- Landinfo, “Afghanistan: Recruitment to Taliban”, 29 June 2017;
- EASO, “Country of Origin Information Report, Afghanistan Individuals targeted under societal and legal norms, European Asylum Support Office”, December 2017;
- UNAMA, “Afghanistan. Protection of civilians in armed conflict. Annual report 2018”, februari 2019;
- ODI, “Life under the Taliban shadow government, Research reports and studies”, juni 2018;
- EASO, “Afghanistan: criminal law, customary justice and informal dispute resolution”, juli 2020;
- Afghanistan Country focus: “Country of Origin Information Report”, januari 2022;
- Department of State, “1999 Country Reports on Human Rights Practices”, 25 februari 2000;
- AHMED RASHID, “Taliban, I.B. Taurus”, 2000, p. 73-74;
- Human Rights Watch, “The massacre in Mazar-i-Sharif”, November 1998;
- Human Rights Watch, “For Afghan Women, the Frightening Return of ‘Vice and Virtue’ - Situation Worsening Every Day”, 29 september 2021;
- The Washington Post, “The Taliban is bringing back its feared ministry of ‘vice’ and ‘virtue’”, 8 september 2021;
- BBC, “Summary amputations: Taliban justice in Afghanistan”, 27 april 2013;
- FDD’s LONG WAR JOURNAL, “Taliban’s government includes designated terrorists, ex-Guantanamo detainees”, 8 september 2021;
- BBC, “Afghanistan: Who’s who in the Taliban leadership”, 7 september 2021;
- COUNCIL IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 263/2012 of 23 March 2012 implementing Article 11(1) of Regulation (EU) No 753/2011 “concerning restrictive measures directed against certain individuals, groups, undertakings and entities in view of the situation in Afghanistan”;
- Council Regulation (EC) No 881/2002 of 27 May 2002 “imposing certain specific restrictive measures directed against certain persons and entities associated with Usama bin Laden, the Al-Qaida network and the Taliban, and repealing Council Regulation (EC) No 467/2001 prohibiting the export of certain goods and services to Afghanistan, strengthening the flight ban and extending the freeze of funds and other financial resources in respect of the Taliban of Afghanistan”;
- FINANCIAL TIMES, “Afghanistan’s Young Talibs: ‘No compromise with the enemy of our martyrs’ – Hardline views of the new generation run contrary to image leaders of the movement hope to portray”, 18 september 2021;
- REUTERS, “Taliban restrict Afghans going abroad, raises concern from U.S. and UK”, 1 maart 2022;
- UK Home Office, “Country Policy and Information Note Afghanistan: Security situation”, April 2022;
- FranzJ.Marty, “The Peculiar Presence of the Islamic State in Kunar”, The Diplomat;
- “Is the Taliban’s Campaign Against the Islamic State Working?”, The Diplomat, (10 februari 2022);
- Roshni Kapur, “The Persistent ISKP Threat to Afghanistan: On China’s Doorstep MEI @75”, (6 januari 2022);
- Institute for Economics & Peace Global Terrorism Index 2022: “Measuring the Impact of Terrorism”, Sydney (maart 2022);
- HRW – Human Rights Watch: “Afghanistan: Taliban Threatening Provincial Media; Journalists Detained, Beaten; Media Outlets Closed”, 7 March 2022;
- SWP – Stiftung Wissenschaft und Politik: “Terror gegen die Taliban; Der Islamische Staat zeigt in Afghanistan neue Stärke”, februari 2022;
- HUMAN RIGHTS COUNCIL, “Situation of human rights in Afghanistan. Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights”, A/HRC/49/24, 4 maart 2022;
- WORLD FOOD PROGRAMME AFGHANISTAN, “Situation report”, 17 maart 2022;
- HUMAN RIGHTS Watch, “Afghanistan, Economic Roots of the Humanitarian Crisis”, 1 maart 2022;
- WORLD HEALTH ORGANIZATION, “Afghanistan. Emergency situation report n° 14, 1-15”, maart 2022;
- UN SECURITY COUNCIL, “The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security. Report of the Secretary-General”, A/76/667-S/2022/94;
- EASO, “Afghanistan Country focus: Country of Origin Information Report”, (januari 2022);
- Pajhwok Afghan News, “Millions of Afghans face acute poverty: Guterres”, 16 januari 2022;

- International Rescue Committee, *"IRC Emergency Watchlist 2022: Afghanistan tops list of countries most at risk in year ahead; IRC finds global "System Failure" fueling crises and driving record levels of humanitarian need"*;
- Human Rights Watch, *"Time Running Out to Address Afghanistan's Hunger Crisis"*, 17 maart 2022;
- HUMAN RIGHTS Watch, *"Afghanistan, Economic Roots of the Humanitarian Crisis"*, 1 maart 2022;
- Pahjwok Afghan News, *"Unfreeze Afghan assets, Punjab governor asks US"*, 29 december 2021;
- Human Rights Watch, *"Biden Seeks to Seize Afghanistan's Assets"*, 11 februari 2022;
- TOLONews, *"Karzai Calls on Biden to Reverse Decision on Afghan Funds"*, 13 februari 2022;
- Pahjwok Afghan News, *"All frozen assets in US belong to Afghans: Karzai"*, 13 februari 2022;
- TOLONews, *"UN Cannot Access Aid Money in Afghan Banks: UNDP"*, 4 februari 2022;
- UNAMA, *"Briefing by Special Representative Deborah Lyons to the Security Council"*, 2 maart 2022;
- TOLONews, *"Lack of Coordination in Aid Distribution Criticized"*, 19 maart 2022;
- TOLONews, *"250 Families Given Basic Humanitarian Aid in Kabul"*, 5 maart 2022;
- Pahjwok Afghan News, *"IEA's half year: Achievements, opportunities and challenges"*, 17 februari 2022 ;
- Pajjhok Afghan News, *"Blinken to Taliban: Reform policies for recognition"*, 2 januari 2022;
- Pajjhok Afghan News, *"Russia wants Taliban to keep promises for recognition"*, 1 januari 2022;
- Foreign Policy, *"World Bank Freeze Leaves Afghanistan Bracing for Economic Impact"*, 1 april 2022;
- AL JAZEERA, *"Taliban orders Afghan women to cover their faces in public"*, 7 mei 2022;
- BBC, *"Taliban to force Afghan women to wear face veil"*, 7 mei 2022;
- AL JAZEERA, *"Afghan women deplore Taliban's new order to cover faces in public"*, 8 mei 2022;
- UN Security Council, *"Resolution 1988 (2011), S/RES/1988(2011)"*, 17 juni 2011;
- Pajjhok Afghan News, *"Iran rules out recognising Taliban govt"*, 3 januari 2022;
- Pajjhok Afghan News, *"Too early to recognise Taliban govt, says Russia"*, 2 februari 2022;
- TOLONews, West: *"No US Decision Yet on Recognition"*, 1 maart 2022;
- UN SECURITY COUNCIL, *"Afghanistan: le Conseil de sécurité proroge le régime de sanctions et le mandat de l'Équipe de surveillance du Comité 1988"*, 17 december 2021;
- UN SECURITY COUNCIL, *"The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security. Report of the Secretary-General."*

3. De aanvullende nota's

3.1. Op 23 augustus 2023 dient de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waarin hij verwijst naar de volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA, *"COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments"* van 4 november 2022;
- EUAA, *"Country Guidance: Afghanistan"* van januari 2023;
- EUAA, *"Afghanistan Security Situation"* van augustus 2022;
- COI Focus Afghanistan, *"Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022"* van 23 september 2022;
- COI Focus Afghanistan, *"Veiligheidssituatie"* van 5 mei 2022;
- EASO, *"Afghanistan Country Focus"* van januari 2022;
- EUAA, *"Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city"* van augustus 2022;
- EASO, *"Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City"* van augustus 2020;
- EUAA, *"Afghanistan: Targeting of individuals"* van augustus 2022;
- UNAMA, *"Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan"* van juni 2023.

3.2.1. Op 24 augustus 2023 dient de verzoekende partij een aanvullende nota in waarmee zij de volgende elementen en rapporten ter kennis wil brengen:

- UNHCR, *"International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan November 2022, Intervisie Nansen"*, 17 november 2022, powerpoint;
- UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *"Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan (Update I)"*, February 2023;
- DRC, *"Afghanistan Conference – The Human Rights Situation after August 2021"*, 30 december 2022;
- Freedom House, *"A Needs Assessment Of Afghan Human Rights Defenders"*, januari 2023;
- The Guardian, *"Afghan supreme leader orders full implementation of Sharia law"*, 14 november 2022;
- Brookings Institution, *"Afghanistan in 2023: Taliban internal power struggles and militancy"*, 3 februari 2023;

- Nansen Note 3-22, "Afghanistan: Een analyse van het beschermingsbeleid en risico's bij terugkeer", oktober 2022;
- EUAA, "Afghanistan – Security Situation. Country of Origin Information Report", augustus 2022, published 16 September 2022;
- EUAA, "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city", augustus 2022 published 16 September 2022;
- OHCHR, "Afghanistan: Taliban's targeting of women and NGOs preventing delivery of life-saving assistance is deplorable, say UN experts", 30 december 2022;
- AAN, K. CLARKE, "Bans on women working, then and now: The dilemma's of delivering humanitarian aid during the first and second Islamic Emirates, Afghan Analyst Network", April 2023;
- SIGAR, "2023 High Risk list";
- EUAA, "Afghanistan. Targeting of individuals", augustus 2022, published 16 September 2022;
- AMNESTY INTERNATIONAL, "The Rule of Taliban. A Year of Violence, Impunity and False Promises", 15 augustus 2022;
- United Nations Security General: "The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security", 27 February 2023;
- UNAMA, "Human Rights situation in Afghanistan February-April 2023", 9 May 2023;
- UNAMA, "Corporal Punishment and the Death Penalty in Afghanistan", May 2023;
- Afghan Analyst Network, "Lashing, Beating, Stoning: UNAMA tracks corporal punishment and the death penalty in Afghanistan", 8 mei 2023;
- EUAA, "Country Guidance: Afghanistan", January 2023;
- Briefwisseling met Buitenlandse Zaken;
- Standpunt Buitenlandse Zaken over hervatting afgifte paspoorten door de Afghaanse ambassade;
- Attest van de Afghaanse Ambassade;
- Briefwisseling met de DVZ;
- Schoolattest VTI Lier schooljaar 2020 – 2021;
- Referentiebrieven SD Worx;
- Loonfiches en arbeidsovereenkomsten;
- Getuigenis voogd;
- Foto's ex-vriendin;
- Foto waterpijp en sigaret;
- Foto filmbezoek Blue Beetle;
- Foto filmbezoek Barbie;
- Foto's buurman en hond;
- Foto snooker;
- Getuigenis sociaal assistent Fedasil E. D.;
- Getuigenis sociaal assistent Fedasil S. R.;
- Getuigenis sociaal assistent Fedasil Y. B.;
- Getuigenis van dhr. D., een collega van verzoeker.

3.2.2. De verzoekende partij wenst met de toegevoegde rapporten actuele landeninformatie voor te leggen met betrekking tot de situatie in Afghanistan. Ze stelt tevens dat bij het beoordelen of het risico op vervolging of ernstige schade dat terugkeerders lopen omdat ze als verwesterd beschouwd worden, er een aantal risico-verhogende factoren zijn. Zo meent ze dat het risico groter is in plattelandsgebieden waar Pashtunen wonen. Ze is zelf Pashtun, afkomstig uit het district Kuz Kunar van de provincie Nangarhar, hetgeen ruraal gebied is waar alleen Pashtunen wonen. Ze stelt eveneens dat er in de provincie Nangarhar verschillende Afghaanse groepen aanwezig zijn zoals de taliban, ISKP, Tehrik-e taliban Pakistan en het Haqqani-netwerk. Volgens haar dient ze niet alleen de taliban te vrezen bij een terugkeer maar ook ISKP die historisch gezien sterk staan in haar regio. Ze brengt verder naar voor dat ze als 16-jarige, niet-begeleide minderjarige vreemdeling in België aankwam en verder opgroeide in België. Een deel van haar vormende jaren bracht ze door in het Westen, hetgeen het risico vergroot dat ze zich bepaalde gedragingen heeft eigen gemaakt die haar negatief in de aandacht gaan brengen in het traditionele Afghanistan. Ze verblijft sinds 30 september 2020 onafgebroken in Europa. Doordat het om vormende jaren gaat, is de impact van dit verblijf groter dan bij een volwassene wiens persoonlijkheid al volledig gevormd is. Ze is een stuk voor de machtsovername van de taliban Afghanistan ontvlucht waardoor ze geen voeling meer heeft met taliban-Afghanistan. Ze gaat verder door te stellen dat ze zich geïntegreerd heeft in de Belgische maatschappij en het Nederlands goed beheerst. Ze startte bij aankomst in België met OKAN-lessen Nederlands op het VTI van Lier. Het VTI Lier maakt deel uit van het Katholieke scholennet. Hierdoor volgt ze niet enkel het vak Nederlands maar ook katholieke godsdienst. Ze voert aan tijdens de schoolvakantie een studentenjob te hebben gedaan. Ze werkte als afwasser bij een brasserie. Deze brasserie schenkt alcohol en heeft varkensvlees op de kaart staan. Dit vormt voor haar geen

probleem. Toen ze meerderjarig is geworden, heeft ze nog verschillende andere jobs uitgevoerd. Ze werkt sinds 26 september 2022 voor P. sauzen. Sommige van die sauzen bevatten alcohol. Dit vormt voor haar geen probleem. Haar medewerkers omschrijven haar als stipt, correct, sociaal in de omgang en dus echt een meerwaarde, een harde werker en iemand waarop je altijd kan rekenen. Ze heeft tevens een relatie gehad met een Belgisch meisje, die ze had leren kennen in Mechelen. Het feit dat deze vriendin Christen was vormde voor haar geen bezwaar. Ze brengt verder naar voor dat ze soms alcohol drinkt met haar vrienden, waterpijp of sigaretten rookt en soms gaat snookeren. Ze bidt geen vijf keer per dag maar slechts af en toe. Ze gaat verder graag naar de bioscoop en fitness. Ze studeert op heden voor haar theoretisch rijbewijs. Vervolgens citeert ze uit de getuigenissen die ze bijvoegt bij haar aanvullende nota.

3.2.3. De verzoekende partij verwijst in de aanvullende nota onder meer naar en geeft de weblinks van de volgende arresten, rapporten en nieuwsartikelen:

- Danish Refugee Council, *"Afghanistan conference - The Human Rights Situation after August 2021"*, 28 November 2022;
- Freedom House, *"A Needs Assessment Of Afghan Human Rights Defenders"*, januari 2023;
- UNHCR, *"Handboek inzake de procedures en criteria voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus en richtlijnen inzake internationale bescherming op grond van het verdrag van 1951 en het protocol betreffende de status van vluchtelingen"*, UN Doc HCR/1P/4/ENG/REV.3 (1979, heruitgave 2019);
- UNHCR, *"Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims"*, 16 December 1998;
- UNHCR, *"Beyond Proof, Credibility Assessment in EU Asylum Systems"*, mei 2013;
- HvJ, M.M., C-277/11, 22 november 2012;
- EHRM, *"J.K. en anderen t. Zweden"*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016;
- EHRM, *"F.G. t. Zweden"*, nr. 43611/11, 23 maart 2016;
- EHRM, *"M.A. t. België"*, nr. 19656/18, 27 oktober 2020;
- EHRM, *"R.C. t. Zweden"*, nr. 41827/07, 9 maart 2010;
- EHRM, *"Hirsi Jamaa en anderen t. Italië"*, nr. 27762/09, 23 februari 2012;
- Nansen Note 3-22, *"Afghanistan: Een analyse van het beschermingsbeleid en risico's bij terugkeer"*, oktober 2022;
- EHRM, *"M.A.M. t. Zwitserland"*, 26 april 2022;
- EUAA, *"Targeting of Individuals"*, augustus 2022;
- EUAA, *"Key socio-economic indicators"*, augustus 2022;
- Vera-Larrucea, *"C. and Malm Lindberg, H., Return to Afghanistan: The perils of returning to unstable and insecure countries"*, Migration Policy Practice, Vol. XI, No. 4, December 2021 – April 2022;
- Vera-Larrucea, C. and Malm Lindberg, H., *"Those who were sent back, return and reintegration of rejected asylum seekers to Afghanistan and Iraq"*, oktober 2021;
- Vera-Larrucea, C. and Malm Lindberg, H., *"Return to Afghanistan: The perils of returning to unstable and insecure countries"*, December 2021 – April 2022;
- CEDOCA, *"COI Focus - AFGHANISTAN Veiligheidssituatie"*, 5 mei 2022;
- ACLED, *"ACLED Methodology and Coding Decisions around Political Violence and Demonstrations in Afghanistan"*, februari 2022;
- R. SUNDBERG en E. MELANDER, 2013, *"Introducing the UCDP Georeferenced Event Dataset"*, Journal of Peace Research, vol. 50, no.4;
- UPPSALA UNIVERSITET DEPARTMENT OF PEACE AND CONFLICT RESEARCH, *Methodology*;
- EUAA, *"Afghanistan – Security Situation. Country of Origin Information Report"*, augustus 2022;
- UN Security Council: *"Thirteenth report of the Analytical Support and Sanctions Monitoring Team submitted pursuant to resolution 2611 (2021) concerning the Taliban and other associated individuals and entities constituting a threat to the peace stability and security of Afghanistan [S/2022/419]"*, 26 May 2022;
- UNAMA, *"Briefing by Special Representative Deborah Lyons to the Security Council"*, 2 maart 2022;
- Pahjwok Afghan News, *"IEA's half year: Achievements, opportunities and challenges"*, 17 februari 2022;
- AL JAZEERA, *"Taliban orders Afghan women to cover their faces in public"*, 7 mei 2022;
- UN SECURITY COUNCIL, *"Afghanistan: le Conseil de sécurité proroge le régime de sanctions et le mandat de l'Équipe de surveillance du Comité 1988"*, 17 december 2021;
- K. CLARKE, *"Bans on women working, then and now: The dilemma's of delivering humanitarian aid during the first and second Islamic Emirates, Afghan Analyst Network"*, April 2023;
- AP, *"Taliban official wanted by U.S. makes rare public appearance"*, 5 March 2022;
- BBC News *"Ayman al-Zawahiri: Shock in Kabul as US kills al-Qaeda leader"*;
- TOLONews, *"Islamic Emirate Leader Issues Message for Eid"*, 29 April 2022;
- UNHCR, *"Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan"*, (februari 2022);

- TOLONews, “*Mullah Hanafi Calls for Unity Among Afghans*”, 26 April 2022;
- The Washington Institute, “*Navigating Influence in Afghanistan: the Cases of Qatar and Pakistan*”, 26 oktober 2021;
- The Washington Post, “*Taliban takeover propels tiny Qatar into outsize role in Afghanistan*”, 31 augustus 2021;
- Denmark, DIS, “*Afghanistan – Taliban’s impact on the population*”, June 2022;
- Afghan Analyst Network, “*Lashing, Beating, Stoning: UNAMA tracks corporal punishment and the death penalty in Afghanistan*”, 8 mei 2023;
- Human Rights Watch, “*Afghanistan: Taliban execute, ‘disappear’ alleged militants*”, 7 juli 2022;
- EUAA, “*Afghanistan – Security Situation. Country of Origin Information Report*”, augustus 2022;
- RVV, Arrest nr. 278 700 van 13 oktober 2022.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. De verzoekende partij stelt in het verzoekschrift en de aanvullende nota dat ze niet kan terugkeren naar Afghanistan wegens een (toegeschreven) verwestering. Ze voert hiervoor aan dat ze (i) als zestienjarige België is binnengekomen en haar vormende jaren hier heeft doorgebracht, (ii) OKAN-lessen heeft gevolgd op een katholieke school en hierdoor Nederlands spreekt, (iv) verschillende jobs heeft uitgevoerd in België en op heden steeds werkt en (v) een relatie heeft gehad met een Belgisch meisje, (vi) alcohol drinkt.

5.2. Voor zover de verzoekende partij met deze elementen wil aantonen dat ze verwesterd is of als verwesterd zal worden beschouwd bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan, kan hier het volgende over worden gesteld.

Om het risico op vervolging beter te kunnen inschatten, is het van belang zicht te krijgen op de huidige ‘geldende normen’ in de Afghaanse samenleving voor personen met verzoekers profiel en het handhavingsbeleid ervan.

Op basis van de objectieve landeninformatie, die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO *Afghanistan Country Focus* januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur,

waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de-facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht. (EASO "Afghanistan Country Focus", januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA "Afghanistan security situation" augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA "Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022", p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA "Afghanistan targeting of individuals", p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate", van 15 juni 2022 in EUAA "Afghanistan security situation" augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft "zina" – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("Ministry of Communications and Information Technology") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken. (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan – taliban's impact on the population, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, Afghanistan targeting of individuals).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, "Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada", 8 December 2021 in EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden

beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA *"Guidance Note"* van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query *"Afghan nationals perceived as 'Westernised'"*, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

(i) personen "die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(ii) personen die "verwesterd" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid *"to play the game"*. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van *"zina"* kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus worden de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijgetreden (EUAA, "*Country guidance: Afghanistan*" januari 2023, p. 21 en 72-79).

5.3. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de verzoekende partij op 30 september 2020 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. In het voorjaar van 2020, op zestienjarige leeftijd, zou de verzoekende partij Afghanistan hebben verlaten. Ze was ongeveer zes maanden onderweg naar België. Ze kwam aan in België op 29 september 2020, op zestienjarige leeftijd. Sindsdien verblijft ze ook in België. Bovenstaande elementen worden niet betwist door de commissaris-generaal. Ze werd, gelet op haar minderjarigheid, een voogd toegewezen. Heden is de verzoekende partij negentien jaar oud en is ze ongeveer drie en een half jaar uit Afghanistan vertrokken. Verder wordt er niet betwist dat de verzoekende partij afkomstig is van het district Kuz Kunar in de provincie Nangarhar.

Hoewel de verzoekende partij voor haar vertrek uit Afghanistan op zestienjarige leeftijd al deels gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, heeft zij het belangrijkste deel van haar puberteit, die essentieel zijn in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, in België doorgebracht.

Wat betreft de invulling van haar verblijf in België, en bij uitbreiding in Europa, blijkt uit haar verklaringen, de stukken van het rechtsplegingsdossier en haar verklaringen ter terechtzitting dat de verzoekende partij in België naar een katholieke school gegaan is, de Nederlandse taal geleerd heeft, werkt in België en hier een sociaal netwerk heeft. Dat de verzoekende partij de Nederlandse taal heeft geleerd blijkt eveneens ter terechtzitting waar ze zich in het Nederlands uitdrukt.

Deze verklaringen worden bevestigd door de voormalige voogd van de verzoekende partij. Deze stelt dat de verzoekende partij Nederlands spreekt, gemotiveerd is om te leren zoals aangegeven in de oudercontacten en haar werkgever tevreden is. Ook geeft zij aan dat de verzoekende partij niet enkel studentenjobs uitoefende om zakgeld te hebben, maar ook om de taal te oefenen. Er wordt ook aangegeven dat de verzoekende partij door contacten op school, in het asielcentrum alsook met andere jonge Belgen gegroeid is tot een persoon met een open geest en respect toont voor diverse culturen en levenswijzen in België. De brieven van de medewerkers van het opvangcentrum waar de verzoekende partij verbleef bevestigen dit. Deze stelt dat ze deel wil uitmaken van de Belgische samenleving en dat ze dit vooral goed wil doen met respect voor alles en iedereen rondom haar. Ook wordt aangegeven dat de verzoekende partij zich prima aanpast aan de regels.

Uit het geheel van haar verklaringen en de voorliggende elementen blijkt dat de verzoekende partij zich heeft aangepast aan de omstandigheden van haar verblijf. Haar (sociale) ontwikkeling in België vloeit voort uit onder andere haar ervaringen op school en in haar tewerkstelling, haar (dagelijkse) contacten met onder meer leeftijdsgenoten, leerkrachten en collega's. Tijdens haar maatschappelijke participatie werd en wordt zij noodzakelijkerwijze geconfronteerd met westerse waarden en normen en dit tijdens een cruciale fase in haar ontwikkeling als tiener en adolescent. Deze vormende jaren, die zij grotendeels in Europa heeft doorgebracht en waarin jongeren vatbaar zijn voor externe invloeden, zijn essentieel in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen. De jaren van adolescentie vormen tevens een belangrijke en bijzondere fase in de overgang naar volwassenheid, waar eigenheid, het vormen van een eigen identiteit, zelfbewustzijn en persoonlijke relaties een grote rol spelen. Hierbij is de verzoekende partij, al dan niet onbewust, onvermijdelijk in contact gekomen met normen en waarden die - in feite - de uitdrukking zijn van fundamentele rechten en vrijheden die door internationale en Europese mensenrechtenverdragen worden erkend en beschermd. Gelet op haar jonge leeftijd en maturiteit, is de verzoekende partij aldus in een identiteitsvormende fase van haar leven blootgesteld geweest aan gedragingen, waarden en opvattingen die strijdig (kunnen) zijn met deze die gelden in de Afghaanse samenleving.

Verder merkt de Raad op dat de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin de verzoekende partij is opgegroeid maar door de taliban, de huidige de-facto-overheid, over het gehele Afghaanse grondgebied aanzienlijk werden verstrengd.

Haar jonge leeftijd maakt dat de verzoekende partij erg beïnvloedbaar is en dat zij zich, gelet op haar traject in België tot nu toe en de blootstelling aan de Belgische samenleving via onder meer haar opleiding, haar tewerkstelling en haar verblijf, (onbewust) 'westerse' gedragingen en kenmerken eigen heeft gemaakt. Er kan worden aangenomen dat zij deze, gelet op haar jonge leeftijd, niet steeds zal kunnen

verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat zij deze moet verbergen wanneer zij bij terugkeer naar haar regio van herkomst in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het taliban-regime aanzienlijk werden verstrengd. Dit is des te meer het geval gezien de verzoekende partij, gelet op haar leeftijd, met westerse normen en waarden in contact is gekomen tijdens een cruciale fase in haar ontwikkeling als jongere. Dit brengt het risico met zich dat zij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar haar lokale gemeenschap. Er moet bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde beschikbare landeninformatie die reeds hoger werd besproken.

Verder wordt er niet betwist door de commissaris-generaal dat de verzoekende partij afkomstig is van het district Kuz Kunar in de provincie Nangarhar. Uit de landeninformatie die door beide partijen worden bijgebracht, blijkt dat er verschillende groeperingen actief zijn in de provincie Nangarhar, zoals de taliban en ISKP. Uit de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt dat de provincie Nangarhar de vierde meest door geweld getroffen provincie is in Afghanistan van alle 34 provincies, voornamelijk in het kader van de strijd tussen de taliban en ISKP (COI Focus Afghanistan. Veiligheidsincidenten).

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot haar concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de Raad van oordeel dat de verzoekende partij aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat zij bij een terugkeer naar haar regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan.

Bij de beoordeling van de vrees van de verzoekende partij moet rekening worden gehouden met de huidige context van de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd alsook de informatie dat personen die worden beschouwd als 'verwesterd' het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging waarbij de perceptie leeft dat Afghaanse terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Westerse landen, zoals blijkt uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier. Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met het profiel van de verzoekende partij die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegedichte verwestering. Echter, de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie wijst op *“wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing”*, waaronder openbare geseling en afranseling van personen die ervan worden beticht zich niet te hebben gehouden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat en gelet op het profiel van de verzoekende partij, de verschillende stukken die werden voorgelegd en de voorhanden zijnde landeninformatie, is de Raad van oordeel dat in hoofde van de verzoekende partij een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen omwille van een (toegedichte) politieke overtuiging in geval van terugkeer naar haar land van herkomst in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor haar in haar land van herkomst geen redelijke bescherming en geen intern vestigingsalternatief voorhanden zijn aangezien *in casu* de taliban de actor van vervolging zijn en het hele Afghaanse grondgebied in handen hebben. Daarenboven, indien de verzoekende partij door personen uit haar lokale gemeenschap van verwestering beschuldigd wordt, dan kunnen de *de-facto*-talibanautoriteiten evenmin worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op.

5.4. De Raad stelt dan ook vast dat in hoofde van de verzoekende partij in geval van terugkeer naar haar land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging omwille van een (toegedichte) politieke of godsdienstige overtuiging kan worden aangenomen in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor haar in haar land van herkomst geen redelijke bescherming voorhanden is. In acht genomen wat voorafgaat, wordt de verzoekende partij als vluchteling erkend in de zin van voormeld wetsartikel.

6. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van de verwerende partij, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig september tweeduizend drieëntwintig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter

M. DENYS, griffier

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS